

Ukryta historia czterdziestego wersetu — numer czternasty

Drugie biada – część pierwsza

Jeff Pippenger
2026-06-05

W poprzednim artykule zestawiliśmy prorocze cechy piątej trąby, która jest pierwszym biada, z rychło nadchodzącym prawem niedzielnym. Rozpatrywanie piątej trąby jako pierwszej z ostatnich trzech trąb z perspektywy, że pierwsza ilustruje ostatnią, harmonizuje proroczą rolę islamu pierwszego biada z trzęsieniem ziemi z Objawienia jedenastego. Otrzymałem wiadomość e-mail od przyjaciela dzień po tym, jak omówiliśmy ten artykuł na sobotnim zgromadzeniu, a mój przyjaciel również próbował zestawić szóstą trąbę, która jest drugim biada, z rychło nadchodzącym prawem niedzielnym. Jest to uzasadnione podejście, gdyż ostatnie trzy trąby są trzema biada.

I ujrzałem, i usłyszałem anioła lecącego przez środek nieba, mówiącego donośnym głosem: Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi z powodu pozostałych głosów trąby trzech aniołów, którzy jeszcze mają zatrzeć! Objawienie 8,13.

Ostatnie trzy trąby stanowią odrębny symbol w obrębie siedmiu trąb, tak jak ostatnie trzy zbory różnią się od pierwszych czterech, a ostatnie trzy pieczęcie są odrębne wśród siedmiu pieczęci. Ta prorocza prawda była często poruszana na przestrzeni lat. Oprócz rozważenia światła, jakie wynika z pojmowania pierwszego i trzeciego biada jako symbolu alfa i omega, musimy również rozważyć trzy biada jako potrójne zastosowanie proroctwa.

Potrójne zastosowanie proroctwa wskazuje, że wszystkie prorocze cechy pierwszego i drugiego biada będą obecne w trzecim biada. Pierwszym biada był islam Arabski, a drugim biada był islam Turecki. Pierwsze biada miało „dręczyć”, a drugie biada miało „zabijać” trzecią część ludzi.

Udręka pierwszego biada

I dano im było, aby ich nie zabijały, lecz aby ich dręczyły przez pięć miesięcy; a ich udręka była jak udręka od skorpiona, gdy ukłuje człowieka. ... A miały ogony podobne do skorpionów, i żądła były w ich ogonach; a ich moc polegała na szkodzeniu ludziom przez pięć miesięcy. Objawienie 9:5, 10.

Śmierć Drugiego Biada

I zostali rozwiązani czterej aniołowie, którzy byli przygotowani na godzinę, i dzień, i miesiąc, i rok, aby pozabijać trzecią część ludzi. ... Od tych trzech została zabita trzecia część ludzi: przez ogień, i dym, i siarkę, które wychodziły z ich paszcz. Objawienie 9:15, 18.

Dwie trzecie ludzi, które nie zostały zabite, nie pokutowały.

A pozostali z ludzi, którzy nie zostali zabici przez te plagi, nie upamiętali się od dzieł rąk swoich, aby nie oddawać pokłonu demonom i bożkom ze złota, srebra, miedzi, kamienia i drewna, które ani widzieć, ani słyszeć, ani chodzić nie mogą. I nie upamiętali się z zabójstw swoich ani z czarów swoich, ani z nierządu swego, ani z kradzieży swoich. Objawienie 9:20, 21.

Siedem trąb oznacza siedem ostatnich plag, a w wersecie dwudziestym trąby są nazwane plagami. Stany Zjednoczone stanowią jedną trzecią potrójnego związku smoka, bestii i fałszywego proroka i jako szóste królestwo zostają zabite przy prawie niedzielnym. Ich śmierć została spowodowana fałszywym kultem, ukazany w obrazie „dzieł swoich rąk”, „oddawania czci” „demonom i bożkom ze złota, i srebra, i miedzi, i kamienia, i drewna”, a także „mordów”, „czarów”, „wszeteczeństwa” i „kradzieży”.

Fałszywy kult, którego typem jest kult niedzielny, jest „przyczyną”, z której należy pokutować, lecz oni nie pokutowali, toteż „skutkiem” jest udręka i śmierć spowodowane przez szarańczę islamu. Choć jedna trzecia ludzi, Stany Zjednoczone, zostaje zabita przy prawie niedzielnym, pozostałe dwie trzecie nie pokutują.

Biada i aniołowie

Pierwsze i drugie biada odpowiadają pierwszemu i drugiemu aniołowi w historii millerowskiej, a ta historia zostaje powtórzona co do joty w historii stu czterdziestu czterech tysięcy. Historia stu czterdziestu czterech tysięcy jest historią trzeciego anioła i odpowiada trzeciemu biada. Tak jak drogowskazy historii millerowskiej zostają powtórzone w historii stu czterdziestu czterech tysięcy, tak też drogowskazy pierwszego i drugiego biada zostaną powtórzone w historii trzeciego anioła.

„Pierwsze i drugie poselstwo zostały dane w latach 1843 i 1844, a my znajdujemy się obecnie pod głoszeniem trzeciego; jednak wszystkie trzy poselstwa wciąż mają być zwiastowane. Jest to teraz równie istotne jak kiedykolwiek wcześniej, aby były one powtarzane tym, którzy poszukują prawdy. Piórem i głosem mamy rozbrzmiewać tym zwiastowaniem, ukazując ich porządek oraz zastosowanie prorocत्व, które prowadzą nas do poselstwa trzeciego anioła. Nie może być trzeciego bez pierwszego i drugiego. Poselstwa te mamy przekazywać światu w publikacjach i w przemówieniach, ukazując w ciągu historii proroczej rzeczy, które były, i rzeczy, które będą.” Selected Messages, księga 2, 104.

Naszą pracą jako studentów prorocत्व jest połączenie poselstw pierwszego i drugiego anioła w poselstwo trzeciego anioła. Bez dwóch pierwszych poselstw nie może być trzeciego poselstwa, gdyż „nie może być trzeciego bez pierwszego i drugiego”. Jest to prawdą pod względem „kolejności”, ponieważ jeśli nie ma pierwszego i drugiego, to trzecie jest w rzeczywistości pierwszym. Jest to również prawdą pod względem „treści”, gdyż prorocze cechy pierwszego i drugiego określają cechy trzeciego. Matematycznie nie ma trzeciego bez pierwszego i drugiego, a prorocत्व nie ma drogowskazów w trzecim aniele, jeśli pominięte zostaną drogowskazy pierwszego i drugiego.

„Bóg wyznaczył poselstwom z Objawienia 14 ich miejsce w linii prorocत्व, a ich dzieło nie ma ustać aż do zamknięcia historii tej ziemi. Poselstwa pierwszego i drugiego anioła są nadal

prawdą na ten czas i mają biec równoległe z tym, które następuje. Trzeci anioł ogłasza swoje ostrzeżenie donośnym głosem. «Potem» — powiedział Jan — «ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc, i ziemia rozjaśniła się od jego chwały». W tym rozświetleniu łączy się światło wszystkich trzech poselstw.” The 1888 Materials, 803, 804.

Naszym zadaniem jest ukazać „w ciągu dziejów proroczych rzeczy, które były” w ruchu millerystów, oraz „rzeczy, które będą” w ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy.

„Pan ma wkrótce ukarać świat za jego nieprawość. Ma wkrótce ukarać wspólnoty religijne za odrzucenie światła i prawdy, które zostały im dane. Wielkie poselstwo, łączące poselstwa pierwszego, drugiego i trzeciego anioła, ma być przekazane światu. To ma stanowić główną treść naszej pracy”. The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tom 7, s. 950.

Połączenie poselstwa pierwszego i drugiego anioła jest tym, co oświeca ziemię, gdy zstępuje anioł z osiemnastego rozdziału Apokalipsy. Napisała ona: „Po tych rzeczach” — powiedział Jan — „ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc, i ziemia została oświecona jego chwałą”. W tym oświeceniu światło wszystkich trzech poselstw zostaje połączone”. „Oświecenie” związane z tym, że „ziemia” została „oświecona”, dokonuje się wtedy, gdy „światło wszystkich trzech poselstw zostaje połączone”. Dzieło łączenia, linia po linii, trzech poselstw przez zestawienie historii millerowskiej w dwa równoległe z historią stu czterdziestu czterech tysięcy ma zostać dokonane również w odniesieniu do trzech biada.

Upadek Babilonu, ogłoszony przez drugiego anioła, nie może być oddzielony od poselstwa pierwszego anioła. Poselstwo pierwszego anioła wskazywało na powtórne przyjście Chrystusa w roku 1843, a gdy poselstwo to zawiodło, skutek tego poselstwa spowodował upadek kościołów protestanckich. Skutkiem był drugi anioł, przyczyną było niepowodzenie pierwszego anioła. Gdyby nie było pierwszego anioła, nie byłoby też upadku Babilonu, ogłoszonego przez drugiego anioła. Elementem, który związał przyczynę i skutek, był „czas”. „Czas” (1843) nie urzeczywistnił się, a to niepowodzenie wywołało „skutek”. „Przyczyną” był błąd polegający na utożsamieniu trzech prorocstw, co do których Miller błędnie wywnioskował, że zakończą się około roku 1843. Te trzy prorocstwa — 1335, 2300 i 2520 lat — Miller uważał za mające dobiec kresu wraz z przyjściem Chrystusa na obłokach w roku 1843. Gdy prorocstwa czasowe, które Miller błędnie zrozumiał, zawiodły, dało to protestantom powód do odrzucenia poselstwa pierwszego anioła, i nadszedł drugi anioł. Pierwszy anioł był „przyczyną”, a drugi był „skutkiem”.

Poselstw pierwszego i drugiego anioła nie można oddzielić, gdyż są one proroczo powiązane przez proroczy czas. Pierwsze i drugie „biada” są również proroczo połączone przez „czas”. Proroctwo czasowe pierwszego biada, wyznaczające sto pięćdziesiąt lat udręki, kończy się dokładnie tam, gdzie rozpoczyna się proroctwo czasowe trzystu dziewięćdziesięciu jeden lat i piętnastu dni drugiego biada, które zabija. Proroctwo czasowe łączy pierwsze i drugie biada, a także poselstwa pierwszego i drugiego anioła.

Wypełnienie prorocstw czasowych pierwszego i drugiego biada nadało moc poselstwu pierwszego anioła i sprowadziło anioła z dziesiątego rozdziału Objawienia, aby oświecił świat swoją chwałą. Mówiąc o pierwszym aniele, Siostra White zapisała, że powiedziano jej, iż „jego misją było

oświecić ziemię jego chwałą i ostrzec człowieka przed nadchodzącym gniewem Bożym”. Jest to identyczna misja trzeciego anioła z osiemnastego rozdziału Objawienia.

„Anioł, który łączy się w głoszeniu poselstwa trzeciego anioła, ma oświecić całą ziemię swoją chwałą. Zapowiedziane jest tu dzieło o zasięgu ogólnoświatowym i niezwyklej mocy. Ruch adwentowy lat 1840–44 był chwalebny przejawem mocy Bożej; poselstwo pierwszego anioła zostało zanesione do każdej stacji misyjnej na świecie, a w niektórych krajach wystąpiło największe religijne poruszenie, jakie widziano w jakiegokolwiek ziemi od czasu Reformacji szesnastego wieku; lecz wszystko to ma zostać przewyższone przez potężny ruch pod ostatnim ostrzeżeniem trzeciego anioła.”

„Dzieło to będzie podobne do dzieła Dnia Pięćdziesiątnicy. Jak został dany „deszcz wczesny” przez wylanie Ducha Świętego na początku głoszenia ewangelii, aby spowodować wzejście cennego nasienia, tak „deszcz późny” zostanie dany przy jego zakończeniu dla dojrzewania żniwa. „Wtedy poznamy, jeżeli usilnie będziemy starali się poznać Pana; Jego wyjście jest pewne jak zorza poranna; i przyjdzie do nas jak deszcz, jak deszcz późny i wczesny na ziemię.” Ozeasza 6:3. „Radujcie się więc, synowie Syjonu, i weselcie się w Panu, waszym Bogu; bo dał wam deszcz wczesny w słusznej mierze i ześle wam deszcz, deszcz wczesny i późny.” Joela 2:23. „I stanie się w ostateczne dni, mówi Bóg, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało.” „I stanie się, że każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.” Dzieje Apostolskie 2:17, 21.

„Wielkie dzieło ewangelii nie ma zakończyć się mniejszym objawieniem mocy Bożej niż to, które towarzyszyło jego rozpoczęciu. Proroctwa, które spełniły się w wylaniu deszczu wczesnego u początku ewangelii, mają ponownie spełnić się w deszczu późnym przy jej zakończeniu. Oto „czasy ochłody”, ku którym apostoł Piotr kierował wzrok, gdy powiedział: „Przeto pokutujcie i nawróćcie się, aby były zgładzone wasze grzechy, gdy przyjdą od Pana czasy ochłody, i pośle wam Jezusa.” Dz. Ap. 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Wypełnienie proroctw czasowych pierwszego i drugiego biada sprowadziło anioła, aby rozjaśnił ziemię swoją chwałą, w roku 1840, wzmacniając tym samym poselstwo pierwszego anioła; a wypełnienie trzeciego biada sprowadziło anioła, aby rozjaśnił ziemię swoją chwałą 11 września, wzmacniając tym samym poselstwo trzeciego anioła. Rozjaśnienie ziemi dokonuje się przez połączenie dwóch ruchów w zastosowaniu paralelnym — linia po linii. To poselstwo trzech biada wzmacnia poselstwo trzech aniołów. Są one splecione razem jako dwie linie: jedna wewnętrzna, a druga zewnętrzna. Trzej aniołowie przedstawiają dzieło ludu Bożego, a ich dzieło jest wzmacniane przez wypełnienie trzech biada. To, co zewnętrzne, to islam i jego prorocze dzieło, a to, co wewnętrzne, to Chrystus w swoim ludzie — nadzieja chwały. Z tego powodu Juda jest przywiązany do osła w proroctwie Jakuba dotyczącym symboliki jego dwunastu synów w dniach ostatecznych.

I zawołał Jakub swoich synów i rzekł: Zgromadźcie się, abym wam oznajmił, co was spotka w dniach ostatecznych. Zgromadźcie się i słuchajcie, synowie Jakuba; i nakłońcie ucha ku Izraelowi, waszemu ojcu. ... Judo, ciebie będą chwalić twoi bracia; twoja ręka będzie na karku twoich nieprzyjaciół; synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon. Juda jest lwiatkiem; od

zdobyczy, synu mój, wróciłeś. Schylił się, leżał jak lew i jak stary lew; któż go podniesie? Berło nie oddali się od Judy ani prawodawca spomiędzy jego stóp, aż przyjdzie Szilo; i jemu będzie posłuszeństwo ludów. Przywiązując swego źrebięcia do winorośli, a ośle swojej oślicy do szlachetnej latorośli, prał swoje szaty w winie, a swoje odzienie we krwi winogron. Jego oczy będą czerwone od wina, a jego zęby białe od mleka. 1 Mojżeszowa 49:1, 2, 8–12.

Chrystus jest Lwem z pokolenia Judy, który oprzął swe szaty we krwi i który jest „wyborną latoroślą winną”, proroczo przywiązaną do „oślęcego źrebięcia”. Zewnętrzne poselstwo trzech biadań jest związane z wewnętrznym poselstwem trzech aniołów. Pierwszy i drugi anioł biegną równolegle do trzeciego anioła, a pierwsze i drugie biadanie muszą biec równolegle do trzeciego biadania.

Klucz

Bitwa o Niniwę jest „kluczem”, który sprowadza na świat ciemność islamu, gdy śmiertelna rana rzymskiego katolicyzmu zostaje uleczona wraz z mającym wkrótce nadejść prawem niedzielnym, będącym trzęsieniem ziemi z jedenastego rozdziału Objawienia, gdzie nagle przychodzi trzecie biada. Nadchodzi ono w „godzinie” trzęsienia ziemi.

I o tej samej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, i upadła dziesiąta część miasta, a w trzęsieniu ziemi zginęło z ludzi siedem tysięcy; a pozostali ulękli się i oddali chwałę Bogu nieba. Drugie biada przeminęło; a oto trzecie biada przychodzi rychło. Objawienie 11:13, 14.

Ustawa niedzielna rozpoczyna dla świata czas próby obrazu bestii, a bitwa o Niniwę jest kluczem, który wskazuje na podbój szóstego królestwa, gdy nierządnicą z Tyru zostaje wspomniana, kiedy zaczyna śpiewać swoje pieśni w wypełnieniu dwudziestego trzeciego rozdziału Izajasza. Próba obrazu bestii jest próbą, przez którą rozstrzyga się wieczne przeznaczenie człowieka, i zostaje ono rozstrzygnięte, zanim zamknie się czas łaski. Czas łaski zamyka się dla świata, gdy Michał powstaje. Czas próby obrazu bestii dla świata, opisany w trzynastym rozdziale Apokalipsy, od wersetu dwunastego i dalej, jest uprzednio ukazany w typie czasu próby obrazu bestii dla Stanów Zjednoczonych.

„Gdy Ameryka, kraj wolności religijnej, zjednoczy się z papieżem, zmuszając sumienie i przynaglając ludzi do oddawania czci fałszywemu sabbatowi, ludzie w każdym kraju na całym świecie zostaną skłonieni, by pójść za jej przykładem.” Testimonies, tom 6, s. 18.

Czas próby związany z obrazem bestii w Stanach Zjednoczonych oddziela i pieczętuje sto czterdzieści cztery tysiące z siódmego rozdziału Apokalipsy, a czas próby związany z obrazem bestii dla świata pieczętuje wielki tłum z siódmego rozdziału Apokalipsy.

„Obce narody pójdą za przykładem Stanów Zjednoczonych. Chociaż ona daje początek temu działaniu, to jednak ten sam kryzys spadnie na nasz lud we wszystkich częściach świata”. Testimonies, tom 6, s. 395.

Klucz przedstawiony przez bitwę o Niniwę oznacza początek czasu próby obrazu dla świata, podczas gdy zarazem oznacza koniec czasu próby obrazu dla Stanów Zjednoczonych. Klucz

przedstawiony przez bitwę o Niniwę otwiera czeluść bezdenną, z której wychodzi potop islamu, przedstawiony w świecie jako szarańcza. Ten klucz przy końcu wołania o północy jest typologicznie ukazany przez klucz, który otwiera tę samą czeluść w Stanach Zjednoczonych na początku wołania o północy.

Klucz w Stanach Zjednoczonych jest przedstawiony w Księdze Kapłańskiej 23 jako święto trąb, kiedy osioł zostaje odwiązany na początku ogłoszenia wołania o północy. Ten klucz zostaje przekreślony, gdy nadchodzą kule ognia Nashville. Święto trąb oraz atak na Nashville, gdy islam zostaje uwolniony, stanowią typ bitwy o Niniwę w czasie prawa niedzielnego.

Ustawa niedzielna jest końcem ogłaszania wołania „o północy”, gdyż wówczas wołanie to przechodzi w wołanie „głośne”, a początek tego okresu musi z proroczej konieczności ilustrować jego koniec. W pierwszym biada islam miał dręczyć armie Rzymu, które są typem Stanów Zjednoczonych, przez sto pięćdziesiąt lat. Klucz (bitwa pod Niniwą) wyznacza początek ogłaszania wołania o północy, podobnie jak Święto Trąb. W Księdze Kapłańskiej dwudziestym trzecim rozdziale między Świętem Trąb a Pięćdziesiątnicą, która jest także Świętem Namiotów, jest piętnaście dni. Tych piętnaście dni podczas czasu próby obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych odpowiada stu pięćdziesięciu latom dręczenia w pierwszym biada. Piętnaście jest dziesiątiną ze stu pięćdziesięciu.

Owych piętnaście dni (sto pięćdziesiąt lat) kończy się, gdy rozpoczyna się trzysta dziewięćdziesiąt jeden lat i piętnaście dni. Od 22 października 1844 roku czas proroczy nie ma już zastosowania, dlatego sto pięćdziesiąt lat udręki jest symbolem piętnastu dni z 23. rozdziału Księgi Kapłańskiej, które rozpoczynają się świętem trąb, po którym pięć dni później następuje wzniesienie chorągwi, po czym pięć dni później następuje sąd Dnia Pojednania, a następnie pięć dni do zielonoświątkowego wylania.

Tam rozpoczyna się „godzina i dzień, i miesiąc, i rok, aby zabili trzecią część ludzi”. „Godzina” jest godziną wielkiego trzęsienia ziemi, którym jest ustawa niedzielna. „Dzień” jest dniem pomsty Pana, gdy laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego zostaje wypłuty z ust Pana.

Albowiem są narodem pozbawionym rady i nie ma w nich żadnego zrozumienia. O, gdyby byli mądrzy, gdyby to rozumieli, gdyby rozważyli swój kres! Jakże jeden mógłby ścigać tysiąc, a dwóch zmusić do ucieczki dziesięć tysięcy, gdyby ich Skała ich nie sprzedała i gdyby Pan ich nie wydał? Bo ich skała nie jest jak nasza Skała; sami nasi nieprzyjaciele są tego sędziami. Gdyż ich winorośl jest z winorośli Sodomy i z pól Gomory; ich grona są gronami goryczy, ich kiście są gorzkie. Ich wino jest trucizną smoków i okrutnym jadem żmij. Czyż nie jest to złożone u mnie w skarbcu i zapieczętowane pośród moich skarbów? Do mnie należy pomsta i odpłata; ich noga poślizgnie się we właściwym czasie, bo dzień ich klęski jest bliski, a to, co ma na nich przyjść, spieszy się. Albowiem Pan będzie sądził swój lud i ulituje się nad swymi sługami, gdy ujrzy, że ich siła znikła i że nie ma nikogo zamkniętego ani pozostawionego. I powie: Gdzie są ich bogowie, ta skała, w której pokładali ufność? Powtórnego Prawa 32:28–37.

„Godzina” trzęsienia ziemi jest „dniem ich nieszczęścia”. Jest to sąd nad tymi w adwentyzmie, którzy nie mają zrozumienia wiedzy, która wzrasta w dniach ostatecznych. Wybrali fałszywą skałę, na której budowali swój dom, a w rzeczywistości ich skała była piaskiem.

„Ostrzeżenie zostało dane: Nie wolno dopuścić do tego, by weszło cokolwiek, co zakłóci fundament wiary, na którym budujemy od czasu, gdy poselstwo przyszło w latach 1842, 1843 i 1844. Byłam w tym poselstwie i od tamtego czasu stoję przed światem, wierna światłu, które Bóg nam dał. Nie zamierzamy zdejmować naszych stóp z platformy, na której zostały postawione, gdy dzień po dniu szukaliśmy Pana w usilnej modlitwie, poszukując światła. Czy myślicie, że mogłabym porzucić światło, które Bóg mi dał? Ma ono być jak Skała Wieków. Prowadziło mnie od chwili, gdy zostało dane.” Review and Herald, 14 kwietnia 1903.

„Miesiąc” oznacza pierwszy miesiąc.

Weselcie się więc, synowie Syjonu, i radujcie się w Panu, waszym Bogu; gdyż dał wam deszcz wczesny w słusznej mierze i ześle wam deszcz, deszcz wczesny i deszcz późny, w pierwszym miesiącu. I klepiska napełnią się zbożem, a tłocznie opływać będą moszczem i oliwą. I wynagrodzę wam lata, które pożarła szarańcza, słonnik, gąsienica i chrząszcz, moje wielkie wojsko, które posłałem między was. I będziecie jeść w obfitości i nasycicie się, i będziecie chwalić imię Pana, waszego Boga, który postąpił z wami cudownie; a lud mój nigdy nie będzie zawstydzony. I poznacie, że Ja jestem pośród Izraela i że Ja jestem Panem, waszym Bogiem, i nie ma innego; a lud mój nigdy nie będzie zawstydzony. Joel 2:23–27.

„Godzina” ustawy niedzielnej nadchodzi; islam trzeciego biada niespodziewanie uderza, a laodycejni adwentyzm doznaje wstydu, gdyż zaufał skałe węża. W owym czasie, w pierwszym miesiącu, późny deszcz zostaje wylany na oczyszczony lud. Wtedy Stany Zjednoczone zostają zabite, po udreńce trwającej od Nashville wzwyż. Rozpoczyna się udreńka, którą jest zniszczenie miast, a o godzinie ustawy niedzielnej Stany Zjednoczone kończą się (zostają zabite) jako szóste królestwo prorocstwa biblijnego, wprowadzając czas próby obrazu bestii dla świata, który kończy się, gdy ósme królestwo dochodzi do swego kresu, nie mając nikogo, kto by mu pomógł (zostaje zabite).

Euftrat

Rzeka Euftrat jest symbolicznie związana z islamem, a Euftrat oznacza „owocny” albo „wytrysnąć”. W drugim biada cztery wiatry, które są związane nad Eufratem, zostają uwolnione.

I zatrafił szósty anioł, i usłyszałem głos od czterech rogów złotego ołtarza, który jest przed Bogiem, mówiący do szóstego anioła, który miał trąbę: Uwolnij czterech aniołów, którzy są związani nad wielką rzeką Eufratem. I zostali uwolnieni czterej aniołowie, przygotowani na godzinę, i dzień, i miesiąc, i rok, aby zabili trzecią część ludzi. Objawienie 9:13–15.

Euftrat wyznaczał wschodnią granicę Ziemi Obiecanej, a islam jest w prorocztwie „synami wschodu”. Ich proroczą cechą charakterystyczną jest to, że są powściągnięci i wypuszczani, począwszy od tego, że Hagar była powściągnięta przez Sarę.

I rzekł Bóg: Zaiste, Sara, żona twoja, urodzi ci syna, i nazwiesz go imieniem Izaak; i ustanowię z nim przymierze moje jako przymierze wieczne, i z potomstwem jego po nim. A co do Ismaela, wysłuchałem cię: oto pobłogosławiłem mu, i uczynię go płodnym, i rozmnożę go nad miarę; dwunastu książąt zrodzi, i uczynię go wielkim narodem. Rodzaju 17:19, 20.

Izmael został uczyniony płodnym, a Eufrat oznacza płodny. Przy zakończeniu prorocstwa stu pięćdziesięciu lat udręki pierwszego biada rozpoczęło się prorocstwo godziny, dnia, miesiąca i roku, gdy islam został uwolniony, aby zabijać trzecią część ludzi. Przy prawie niedzielnym szóste królestwo prorocstwa biblijnego zostaje zabite i stanowi trzecią część współczesnego Rzymu. Islam został powstrzymany 11 sierpnia 1840 roku, przy umocnieniu poselstwa pierwszego anioła, i został uwolniony przy umocnieniu poselstwa trzeciego anioła 11 września.

11 września rozpoczęło się pieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, gdy dobiegł końca sąd nad umarłymi, a rozpoczął się sąd nad żywymi. Kiedy islam trzeciego biada został uwolniony 11 września, został natychmiast powstrzymany na czas pieczętowania.

„Widzenie to zostało dane w roku 1847, kiedy było zaledwie bardzo niewielu adwentowych braci zachowujących sabat, a spośród nich tylko nieliczni przypuszczali, że jego przestrzeganie ma dostateczne znaczenie, by wytyczyć linię podziału między ludem Bożym a niewierzącymi. Obecnie zaczyna się dostrzegać wypełnienie tego widzenia. «Początek owego czasu ucisku», o którym tu mowa, nie odnosi się do czasu, gdy plagi zaczną być wylewane, lecz do krótkiego okresu tuż przed ich wylaniem, podczas gdy Chrystus znajduje się w świątyni. W tym czasie, gdy dzieło zbawienia dobiega końca, ucisk będzie nadchodził na ziemię, a narody będą się gniewać, lecz pozostaną powstrzymywane, aby nie przeszkodzić dziełu trzeciego anioła. W tym czasie przyjdzie «deszcz późny», czyli orzeźwienie od oblicza Pana, aby nadać moc donośnemu głosowi trzeciego anioła i przygotować świętych, by mogli się ostać w okresie, gdy siedem plag ostatecznych będzie wylewanych.” Early Writings, 85.

„Krótki okres” czasu prowadzący do zakończenia czasu łaski jest okresem, w którym „Chrystus jest w świątyni”, „kończąc” „dzieło zbawienia”.

„W systemie typicznym, który był cieniem ofiary i kapłaństwa Chrystusa, oczyszczenie świątyni było ostatnią służbą pełnioną przez arcykapłana w corocznym cyklu posługi. Było to zamykające dzieło pojednania — usunięcie, czyli oddalenie grzechu od Izraela. Zapowiadało ono końcowe dzieło w służbie naszego Arcykapłana w niebie, polegające na usunięciu, czyli zgładzeniu grzechów Jego ludu, które są zapisane w niebiańskich księgach. Służba ta obejmuje dzieło badania, dzieło sądu; i bezpośrednio poprzedza przyjście Chrystusa na obłokach niebieskich z mocą i wielką chwałą; gdy bowiem przyjdzie, każda sprawa będzie już rozstrzygnięta. Jezus mówi: „Zapłata moja jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Objawienie 22:12. To właśnie to dzieło sądu, bezpośrednio poprzedzające drugie przyjście, jest oznajmione w poselstwie pierwszego anioła z Objawienia 14:7: „Bójcie się Boga i oddajcie Mu chwałę, gdyż nadeszła godzina Jego sądu.” Wielki bój, 352.

„Wymazywanie grzechów Jego ludu” dokonuje się podczas sądu nad żyjącymi.

Przeto pokutujcie i nawróćcie się, aby grzechy wasze były zgładzone, gdy nadejdą od oblicza Pana czasy ochłody; i aby posłał Jezusa Chrystusa, który wam przedtem był zwiastowany; którego niebo musi przyjąć aż do czasów odnowienia wszystkich rzeczy, o czym Bóg od wieków mówił przez usta wszystkich swoich świętych proroków. Dzieje Apostolskie 3:19–21.

Aby okazać skrucę, człowiek musi żyć, a skrucza, o której Piotr mówi tutaj w jej doskonałym sensie, następuje, gdy „nadejdzie ochłoda”. Odpocznienie i ochłoda są późnym deszczem, który rozpoczął się, gdy potężny anioł z osiemnastego rozdziału Objawienia zstąpił, aby oświecić ziemię swoją chwałą. Ów potężny anioł był także pierwszym aniołem z 11 sierpnia 1840 roku, który zstąpił, gdy islam został powstrzymany, a ten anioł był „nikim innym jak Jezusem Chrystusem”. „Ochłoda” oraz „czasy odnowienia wszystkich rzeczy” rozpoczynają się wraz z uwolnieniem islamu, aby rozgniewać narody, a następnie z jego powstrzymaniem, podczas gdy sto czterdzieści cztery tysiące są pieczętowane. 11 września wyznacza czasy ochłody i odpocznienia, które są późnym deszczem, i wyznacza okres „odnowienia wszystkich rzeczy”. Tym, co zostaje przywrócone w Kościele, który od czasu buntu w 1863 roku był Kościołem wojującym, lecz stanie się Kościołem triumfującym, jest czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

Kościół wojujący jest mieszaniną pszenicy i kąkolu, a Kościół triumfujący jest ofiarą z pierwocin pszenicy Pięćdziesiątnicy. 11 września był pierwszym razem, gdy Balaam uderzył oślicę, a Balaam (Stany Zjednoczone) natychmiast po zaskakującym ataku rozpoczął ogólnoswiatową wojnę z terroryzmem. Oślica Balaama przedstawia trzy biada, które składają się na trzecie biada i które biegną równolegle do poselstw trzech aniołów. Trzy biada są zatem proroczo rządzone przez trzy kroki trzech aniołów. Z tego powodu drugi raz, gdy Balaam uderza oślicę, stanowi podwojenie, jak zawsze ma to miejsce w drugim kroku. Pomiędzy dwiema winnicami starożytnej dosłownej i współczesnej duchowej chwalebnej ziemi islam uderzył w Izrael 7 października 2023 roku, i natychmiast na Gazę nałożono powściągnięcie, a następnie islam uderzy w Nashville.

Atak w Nashville jest drugim z dwóch niespodziewanych uderzeń, które w świadectwie Balaama następują między winnicami. Nashville wyznacza proroczy drogowskaz, gdy poselstwo wołania o północy łączy się z drugim aniołem. Poselstwo wołania o północy rozpoczyna się, gdy dwaj uczniowie Chrystusa (przedstawiający poselstwo drugiego anioła) odwiązują ośle u początku triumfalnego wjazdu. Ten pochód ostatecznie prowadzi do krzyża, który przedstawia trzęsienie ziemi związane z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym, gdy nierządnicą Rzym pokonuje szóste królestwo biblijnego proroctwa po tym, jak została zapomniana w historii Stanów Zjednoczonych.

Kiedy nierządnicą zacznie śpiewać swoje pieśni przy prawie niedzielnym, bitwa pod Niniwą zostanie powtórzona i klucz zostanie przekreślony, co wyznacza otwarcie czasu próby obrazu bestii na świecie. Bitwa pod Niniwą jest zakończeniem ogłaszania wołania o północy, które następnie przechodzi w głośne wołanie trzeciego anioła. Początek tego okresu, który zostaje naznaczony niespodziewanym atakiem na Nashville, również zostanie uprzednio zobrazowany przez bitwę pod Niniwą, albowiem Jezus, jako Alfa i Omega, zawsze ukazuje koniec przez początek. Atak na Nashville będzie z proroczej konieczności zawierał elementy zwycięstwa Rzymu nad Persją, co pozwala islamowi napełnić ziemię ciemnością. Donald Trump jest symbolem obrazu Rzymu, a

zatem zwycięży w bitwie pod Niniwą związanej z uderzeniem na Nashville, lecz jego siła do przeciwstawienia się zalewowi islamu zostanie wyczerpana.

Bitwa, którą Ronald Reagan zdołał wygrać w 1989 roku, była zimną wojną, która rozpoczęła się pod koniec Drugiej Wojny Światowej. Zimna wojna Trumpa jest bitwą pod Panium i prowadzi do Trzeciej Wojny Światowej przy prawie niedzielnym, co zostało ukazane w typie zarówno przez bitwę pod Akcjum, jak i bitwę o Niniwę. Zimna wojna Trumpa, przedstawiona przez bitwę pod Panium, prowadzi do obalenia „muru” oddzielającego Kościół od państwa w Konstytucji, jak zostało to ukazane w typie przez obalenie berlińskiego „muru” w 1989 roku.

Nashville przedstawia moment, w którym oślica Balaama miażdży stopę Balaama o mur, wskazując tym samym na okaleczenie przy murze. Okres wołania o północy rozpoczyna się od wydarzenia, które uderza w mur rozdziału zapisany w Konstytucji, wyznaczając tym samym początek ustanawiania obrazu bestii (połączenia kościoła i państwa) za pomocą drogowskazu, który jest typem zburzenia muru rozdziału przy końcu ustanawiania obrazu bestii. Donald Trump będzie proroczo przemawiał poprzez rozporządzenie wykonawcze, które stanowi typ przemawiania przy ustawie niedzielnej, jak zostało to przedstawione w ustawach o cudzoziemcach i podżeganiu z 1798 roku. Tam pokona globalistów Partii Demokratycznej oraz ich odpowiedników, globalistów RINO z Partii Republikańskiej. Jego zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi przedstawionymi przez Persję w bitwie pod Niniwą pozostawi obie strony wojny politycznej pozbawione siły niezbędnej do przeciwstawienia się szarańczy islamu, która rozprzestrzeni się po ziemi. Zmiażdżona stopa Trumpa jest murem na początku zwiastowania wołania o północy, które prowadzi do muru przy końcu.

Kontynuować będziemy to rozważanie o trzech biadach w następnym artykule.